

M. 711/19.

Arany Jánosnak felesége képeben Tompa Mihály írta levele,
a Tompa Mihályhoz 1857. febr. 5. én kelt level függelékében.
Köröskönyv Szp. Szemle 1907 évi 132. kötet. 147, 148. l.

Kedves Kinnam asszony! Feleségem örömet isna, de most
ezen sok dolga van, én pedig oly sok erőt vesztettem, hogy nem
akartam várni egy-két napig, ő utána. Inkább irok magamó
helyette, ilyen formán:

Édes lelkem!

Nagy részreveléssel olvastuk, hogy bajotok volt, igen meggyed-
tünk, de reméljük, hogy már most jól vattok, a kis Jera is
aróta könnyebben lesz mi haza. Istennek jól vagyunk, csak
nekem a lábam fájt, birta nem oly szenvedhetetlen, mint tavaly, de
nagyon megéri, ha sokat talpaltok. Szegény János mostaniáiban
jobb kedvű nem is panaszkodik annyit a fejére, mert hideg vize
mordit minden nap, a gyermekek egészségesek, Zuzsa sokat dolgozik
házi dolgok, elkerült volt favorizálni tanulni, kis Gyulai is adott
neki néhány leckeit, ugyancs olvasni már meg lehet ismerni tud,
de abba maradt, az apja restelli tanítani, szegény gyermek
szertett volna Petre felmenői, hogy látom, hallja élvezzen
egy kicsit, Csengeiné sokat hita már igen scivesen, de még
eddig nem volt alkalom, mert se én nem megyek se János
Petre, az őrcin aróreg Szendrőiinek a neje, ki ifjú gyermekte-
len sigen jó asszony, fel akarja vinni magával néhány hétre,
de János nem engedte, nem szereté ha sokat forog a szünetek
Kürt laori is egészséges szörnyű nagyot nót talán meg se
ismeréd lelkem a mién nagy fíju ő most fuvolárai tanul
és igazesen halad benne, most Vadnai Rudi adott volt neki két
fuvolyát, aron gyakorolta magát; gondolom édes lelkem,

hogy családi bajdól te sem vól ró hogy halba mulatságra
jőj itt kövön minden heten van egy kettő hánks is
benminket de Janinak mincs kedve ott unatkozni
nekem meg fáj a lábam és megrálok nem is szeretek
erék köré a kövönies köcsé' menni, mit semmi mu-
latság sincs körtics az idegentől kívánt úgy hícsódnak,
mintha az metelyes volna artán meg Julest meg nem
vhetem ideje sem arra való temete is kicsi, nála nélküil
pedig hogy menjek lelkem, azt mundanák, hogy ni a
lyanyát eldugja, magát akarja meztogatni de nem is irók
többed más a papirosom is mindigart elfogy artán meg
épen most néhat meztogatok a nagy szobában Jani pedig
trultom és akaratom nélküil az én nevemben levelet
ír neked a kis szobában, azt édes lelkem csókolata
erősebb teged is és jóvón östetett kis Gerádat is
maradván arm jó indulattal, soha meg nem síró
szelével, mely sívemben vántad x a teied vánt soha
meg nem sírnék.

U. i. A jó Reeskinék és Hamvainak
szívbőlös Kövönitöm és csókolom.

igaz barátinéd
Arany Janisné nek.

Im ilyen jóman vna ő, ha ráne, de mint hogy ezt
nemeselekeni, fogadja, kedves Kor Román atony, tölem
s áttalam legmelegobb indvölésit x boesárom meg e kis
tréfáért, melyet, kívánom, oly hangulotlan olrotanok,
hogy jővőt neveshessenek rajta.

Te pedig, édes Miskám, ...
(még 3-4 sor)

HAGYAR
DOMÁNYOS
DEMIÁ
1884